

"Oto jestem, gotów na wszystko, czego zechcesz"

Co mam uczynić, aby moja miłość do Pana nie zanikła, powiększała się? – pytasz mnie rozpalony. – Synu, odrzucaj dawnego człowieka, również poprzez ochocze oddanie tych rzeczy, które chociaż same w sobie są dobre, uniemożliwiają ci wyrzeczenie się swojego ja... Mów Panu nieustannie poprzez czyny: Oto jestem, gotów na wszystko, czego zechcesz. (Kuźnia, 117)

9 sierpnia

Ponownie wznoszę swe serce ku Bogu w akcie dziękczynienia, ponieważ nic nie przeszkadzało Mu, by stworzył nas niezdolnymi do grzechu, z nieprzepartym dążeniem do dobra, *uznał jednak, że Jego słudzy będą lepsi, jeżeli będą Mu służyć dobrowolnie*. Jakże wielka jest miłość, jak wielkie miłosierdzie naszego Ojca! Kiedy patrzę na tak wielkie dzieła miłości Boga wobec Jego dzieci, na te dobrodziejstwa, które świadczą wprost o *boskim szaleństwie* miłości, wtedy chciałbym mieć tysiąc ust i tysiąc serc, aby bez końca wielbić Boga Ojca, Boga Syna i Boga Ducha Świętego. Pomyślcie, że Wszechmocny, który przez swą Opatrzność kieruje Wszechświatem, nie chce sług zniewolonych, chce mieć wolne dzieci.

W duszę każdego z nas — chociaż
rodzimy się *proni ad peccatum*,
skłonni do grzechu, z powodu
upadku pierwszych rodziców —
włożył iskrę swego nieskończonego
roзумu, poryw ku dobru, pragnienie
trwałego pokoju. I pomaga nam
zrozumieć, że prawda, szczęście i
wolność są osiągalne dla nas jedynie
wówczas, kiedy staramy się, aby w
naszych sercach zakiełkowało ziarno
życia wiecznego. (...)

Stworzenie może Bogu odmówić i
wzgardzić zasiewem nowej i
ostatecznej szczęśliwości. Ale każdy,
kto tak postępuje, przestaje być
synem, a staje się niewolnikiem. (...)

Pozwólcie, że jeszcze raz tu do tego
wrócę: wiemy z doświadczenia, że
nikt nie jest wolny od jakiegoś
zniewolenia. Dla jednych bożkiem są
pieniądze, dla innych władza, inni
cenią nade wszystko względny
spokój wypływający ze sceptycyzmu,

inni jeszcze padają na kolana przed złotym cielcem zmysłowości.

Podobnie rzecz się przedstawia, gdy idzie o rzeczy wznioślejsze.

Poświęcamy się bez reszty jakiejś pracy, działalności na większą lub mniejszą skalę, zadaniom naukowym, artystycznym, literackim, duchowym. Gdzie występuje zaangażowanie i rzeczywista pasja, osoba zaangażowana popada w niewolę, ale taką, której z radością się poddaje. (Przyjaciele Boga, 33-34)